

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală prindu-l pe

*Borovschi Alexandr XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. instanța de fond: 09.10.2018-07.02.2020;

2. instanța de apel: 19.05.2020-08.07.2020;

3. instanța de recurs: 14.09.2020-17.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 07 februarie 2020, Borovschi Alexandr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (1) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiind condamnat:

- în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 650 unități convenționale;

- în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În baza art. 84 alin. (1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de amendă în mărime de 1200 unități convenționale, ce constituie suma de 60 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

La fel, s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680, 00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a constatat că, inculpatul Borovschi Alexandr, la 22 iulie 2018, aproximativ în jurul orelor 15:20, urmărind scopul realizării

intenției sale, îndreptat spre comiterea răpirii mijlocului de transport, fără scop de însușire, prin deschiderea ușii s-a urcat la volan și a răpit de pe teritoriul parării Î.M. "Sudzuker Moldova" S.A. cu sediul în XXXXX, autocamionul de model "DAF 95 XF" cu numere de înmatriculare XXXXX cu basculanta semiremorcă cu numere de înmatriculare XXXXX, ce aparține SRL „Parc Autoservice” pe care în timpul deplasării l-a deteriorat, fiind depistat în orașul Drochia pe strada Industrială.

Tot el, la 22 iulie 2018, aproximativ în jurul orelor 15 și 20 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, încălcând prevederile pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16 aprilie 2009 a condus autocamionul de model "DAF 95 XF" cu numere de înmatriculare XXXXX în orașul Drochia de pe strada 27 august 1 până pe strada Industrială, unde fiind suspectat de întrebuințarea băuturilor alcoolice și fiind supus testării alcoolscopice cu dispozitivul "Drager 8510 RO" s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 1,12 mg/l, care se atribuie către stare de ebrietate cu grad avansat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de învinuirea adusă în baza art. 264¹ alin. (1) și art. 192¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale componenței de infracțiune

În motivarea cererii de apel s-a referit la netmeinicia și ilegalitatea sentinței contestate, menționând că, prima instanță eronat a aplicat legea în privința lui, stabilindu-i o pedeapsă care nu este prevăzută de articolele incriminate.

Astfel, a menționat că deși în privința sa a fost aplicată măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara, acesta nu a întreprins careva măsuri în împiedicarea stabilirii adevărului, or, această măsură a fost aplicată eronat din motivul că, tot timpul s-a aflat la domiciliul său din XXXXX, dar inspectorul de sector nu l-a vizitat, nu l-a citat și nici nu l-a căutat pentru a-i aduce la cunoștință pentru executare această măsură preventivă.

De asemenea, a apreciat ca fiind eronată învinuirea în răpirea unității de transport fără scop de însușire și conducerea acestuia în stare de ebrietate, din motiv că avea contract de muncă și poseda mijlocul de transport legal, totodată, conducând mijlocul de transport nu se afla în stare de ebrietate și a servit alcool doar după ce a stopat lângă magazine.

Cu privire la pedeapsa penală aplicată a indicat că, amenda aplicată de către instanța de judecată este prea aspră, mai mult decât atât, la data comiterii faptei

unitatea convențională era echivalentă cu 20 lei, pe când instanța de judecată i-a calculat amenda cu unitatea convențională de 50 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului, fiind menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel analizând materialele cauzei a conchis că, apelul declarat urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia privind vinovăția lui Borovschi Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu indicii de calificare-conducerea mijlului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și a infracțiunii prevăzută de art. 192¹ alin. (1) Cod penal cu indicii de calificare - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire.

În acest sens, instanța de fond întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate Burduhosu Vasile, a martorilor Bologan Igor și Rotaru Ruslan, precum probele scrise care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și suplimentar în instanța de apel.

Astfel, conform rezultatului testului "Drager" din 22.07.2018, urmează că în aerul expirat de Borovschi Alexandr, s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat în cantitate de 1,12 mg/l ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat (*f.d. 36*).

Totodată, conform proceselor-verbale de confruntare dintre inculpat cu martorul Bologan Igor și partea vătămată Burduhos Vasile, urmează că nu-și amintește ce a fost în acea zi, deoarece era în stare de ebrietate, dar posibil că personal a dat actele lui Burduhosu Vasile (*f.d.74, 75*).

Ce ține de versiunea inculpatului precum că, atunci când a condus mijlocul de transport nu se afla în stare de ebrietate și a servit alcool doar după ce a stopat lângă magazin, instanța de apel a apreciat-o critic, or, conform actului de constatare din 22 iulie 2018, ora 12:30, întocmit de colaboratorii întreprinderii, urmează că acesta până la depistarea infracțiunii deja era în stare de ebrietate, fapt confirmat de partea vătămată și martorul Bologan Igor și în ședința instanței de fond, precum și de inculpat în procesele-verbale de confruntare indicate supra, în care a declarat că se afla în stare de ebrietate.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(1) Cod penal, instanța de apel a conchis că, nu poate fi admisă solicitarea inculpatului privind achitarea sa pe motiv că nu a comis infracțiunea, or, această solicitare contravine masei probante a cauzei penale.

Sub acest aspect, instanța de apel a conchis că, conform declarațiilor părții vătămate Burduhosu Vasile, urmează că la 22.07.2018 dimineața a fost telefonat de inginerul șef Bologan Igor, care i-a comunicat că șoferul Borovschi Alexandr, are un comportament neadecvat. Venind la parcare de autocamioane, în cabină l-au găsit pe Borovschi Alexandr, care dormea. L-au trezit și au observat că era în stare de ebrietate, totodată au constatat defecțiuni curente la autocamionul de model DAF 95 XF cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe care Borovschi Alexandr lucra, despre ce a fost întocmit un act. Mai apoi, a fost telefonat de Marcu Roman, care l-a anunțat că autocamionul menționat la volanul căruia se afla Borovschi Alexandr, fără acordul cui-va a părăsit teritoriul parcării. Ulterior, au depistat autocamionul dat parcat pe drum, lipsind rezervorul cu combustibil.

Declarații similare a depus și martorul Bologan Igor, care a mai menționat că, initial când au venit pe teritoriul parcării, de la Borovschi Alexandr au fost ridicate actele și cheile de la automobil.

La fel, vina inculpatului se mai confirmă prin procesul-verbal de confruntare din 23.08.2018 între martorul Marcu Roman și inculpat, unde ultimul declară că a fost scos de Marcu Roman de pe teritoriul fabricii și dus până la magazinul "Ia", iar unde a plecat mai departe nu-și amintește, deoarece era în stare de ebrietate (*f.d.* 73).

Cu referire la criticile invocate de inculpat în latura individualizării pedepsei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, astfel, a ținut cont de gravitatea și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal fac parte din categoria celor mai puțin grave ușoare, comise cu intenție directă, de faptul, că Borovschi Alexandr nu și-a recunoscut vina, anterior a fost judecat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă și muncă neremunerată în folosul comunității, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării și din nou a comis o infracțiune similară, s-a eschivat de la examinarea cauzei în instanța de fond, fapt ce a generat anunțarea ultimului în căutare și tergiversarea examinării cauzei.

Totodată, instanța de apel a conchis că, nu poate fi reținut argumentul inculpatului potrivit căruia unitatea convențională la data comiterii faptei era de 20

lei, or, modificările la art.64 Cod penal au intervenit la 07 noiembrie 2016, adică până la comiterea infracțiunilor de inculpat.

Ce ține de motivul invocat precum că, instanța neîntemeiat a aplicat în privința sa măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării cu anunțarea în căutare, instanța de apel a indicat că acesta la fel nu poate fi reținut, or, la aplicarea măsurii instanța s-a condus de prevederile art.art.176, 178, 329 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea cerințelor sale, recurentul indică temeieri similare celor invocate în apel, suplimentar susține dezacordul cu aprecierea probelor, indicând lipsa unor probe care să dovedească vinovăția inculpatului, or, în rezultatul cercetării judecătorești nu a fost argumentată în nici un fel învinuirea adusă, iar probele prezentate de către acuzare nu au făcut decât să confirme poziția de apărare.

La fel, susține că instanța de judecată nu a cercetat nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți, apreciindu-le în mod subiectiv și ajungând eronat la concluzia menținerii sentinței primei instanțe.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeierilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului indică ca temeieri de declarare a recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta

este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, temei incident pct. 6) al alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că acesta este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării lor.

În acest context, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, instanța de apel la menținerea sentinței de condamnare nu a analizat declarațiile inculpatului în raport cu probele administrate, care nu coroborează între ele, oferindu-le astfel o apreciere eronată, or, modalitatea de apreciere a probelor și neîntrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 192¹ alin. (1) și art. 264¹ alin. (1) Cod penal, au constituit obiect de examinare în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., concluzii care se însușesc de către instanța de recurs pe deplin.

Astfel nu se mai impune reluarea unei motivări repetate, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 al hotărârii sale în cauza Albert c. României din 16 februarie 2010, a statuat că, art.6 §1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Subsecvent, cu referire la temeiul de declarare a recursului invocat de recurent conform art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că în esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei, susținând că

instanța urma să-i calculeze cuantumul pedepsei sub formă de amendă reieșind din unitatea convențională de 20 lei, argument pe care instanța de recurs îl apreciază ca fiind neîntemeiat, or, potrivit art. 64 alin. (2) Cod penal, unitatea convențională de amendă este egală cu 50 de lei, iar modificările operate la această normă au intrat în vigoare la 07 noiembrie 2016, adică până la comiterea faptei de către inculpat.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă sub formă de amendă este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Borovschi Alexandr XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 aprilie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan